

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥  
सात्वंमयि नृते मातस्तथागां डीवधन्वनि ॥ भवप्रीतिमतीदेविसत्येनात्मानमालभे ॥ ३३ ॥ इत्युक्त्वा सततोरजादुःखशोकसमाहतः ॥ उपसृश्य महाराजदुः  
खाद्वचनमब्रवीत् ॥ ३४ ॥ शृण्वंतु सर्वभूतानि स्थावराणि चराणि च ॥ त्वंचमातर्यथासत्यं ब्रवीमि भुजगोत्तमे ॥ ३५ ॥ यदि नोत्तिष्ठति जयः पिता मे नरसत्तमः ॥  
अस्मिन्नेवरणोद्देशोऽपि येष्वेकलेवरं ॥ ३६ ॥ नहि मे पितरंहत्वानिष्कृतिर्विद्यते क्वचित् ॥ नरकं प्रति पत्न्यामिधुवंगुरुवधारितः ॥ ३७ ॥ वीरं हि क्षत्रियं हत्वा गो  
शतेन प्रमुच्यते ॥ पितरंतु निहत्यैवं दुर्लभानिष्कृतिर्मम ॥ ३८ ॥ एष एको महतेजाः पांडुपुत्रो धनंजयः ॥ पिता च मम धर्ममात्मतस्य मे निष्कृतिः कुतः ॥ ३९ ॥ इ  
त्येवमुक्त्वा नृपते धनंजय सुतो नृपः ॥ उपसृश्या भवतूष्णीं प्रायोपेतो महामतिः ॥ ४० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ प्रायोपविष्टे नृपतौ मणिपूरेश्वरे तदा ॥ पितृशो  
कसमाविष्टे सहमात्रा परंतप ॥ ४१ ॥ उलूपी चितयामास तदा संजीवनं मणिं ॥ सचोपातिष्ठत तदा पद्मगानां परायणं ॥ ४२ ॥ तं गृहीत्वा तु कौरव्यनागराजपतेः  
सुता ॥ मनः प्रह्लादनीवाचं सैनिकानामथाब्रवीत् ॥ ४३ ॥ उत्तिष्ठ माशुचः पुत्र नैव जिष्णुस्त्वया जितः ॥ अजेयः पुरुषैरेष तथा देवैः सवासवैः ॥ ४४ ॥ मया तु  
मोहनीनाममायैषां संप्रदर्शिता ॥ प्रियार्थं पुरुषेन्द्रस्य पितुस्ते घयशस्विनः ॥ ४५ ॥ जिज्ञासुर्द्येष पुत्रस्य बलस्य तव कौरव ॥ संग्रामे युध्यतोरान्नागतः परवीर  
हा ॥ ४६ ॥ तस्मादसिमया पुत्रयुद्धाय परिचोदितः ॥ मापापमात्मनः पुत्रशंकेयात्थण्वपि प्रभो ॥ ४७ ॥ ऋषिरेष महानात्मा पुराणः शाश्वतोऽक्षरः ॥ नैनं शक्तो  
हिसंग्रामे जेतुं शक्रोऽपि पुत्रक ॥ ४८ ॥ अयंतु मे मणिर्दिव्यः समानीतो विशापते ॥ मृतान्मृतान्यन्नगेंद्रान्योजीवयति नित्यदा ॥ ४९ ॥ एनमस्योरसि त्वंचस्था  
पयस्व पितुः प्रभो ॥ संजीवितं तदा पार्थसत्वं द्रष्टासि पांडवं ॥ ५० ॥ इत्युक्तः स्थापयामास तस्योरसि मणिं तदा ॥ पार्थस्यामिततेजाः सपितुः स्नेहादपापकृत् ॥  
॥ ५१ ॥ तस्मिन् न्यस्ते मणौ वीरो जिष्णुरुज्जीवितः प्रभुः ॥ चिरसुप्त इवोत्तस्यौ मृष्टलोहितलोचनः ॥ ५२ ॥ तमुत्थितं महात्मानं लब्धसंज्ञं मनस्विनं ॥ समीक्ष्य पित  
रं स्वस्थं वंदे बभ्रुवाहनः ॥ ५३ ॥ उत्थिते पुरुषव्याघ्रे पुनर्लक्ष्मीवति प्रभो ॥ दिव्याः सुमनसः पुण्याववष्टेष पाकशासनः ॥ ५४ ॥ अनाहता दुर्भयो विनेदुर्मघनिः  
स्वनाः ॥ साधुसाध्विति चाकाशे बभूव सुमहान्स्वनः ॥ ५५ ॥ उत्थाय च महाबाहुः पर्याश्रस्तो धनंजयः ॥ बभ्रुवाहनमालिङ्ग्य समाजिघ्रत मूर्धनि ॥ ५६ ॥ ददर्श  
चापि दूरे स्य मातरं शोककरीं शतां ॥ उलूप्या सहतिष्ठतीं ततोऽपृच्छद्धनंजयः ॥ ५७ ॥